

Der oprandt nu virkelig en betydningsfuld Tid for Per. Havde han længe ligget og kæmpet i Dødvande og biet paa en gunstig Vind for sin Eventyrsejlds gennem Livet, saa rejste der sig nu en Storm af Begivenheder omkring ham, der bar ham ud paa det aabne Hav.

I Slutningen af Avgust havde han fuldført sit lille Skrift og læste det en Dag op for Vennen Ivan, der var ellevild af Henrykkelse og straks udbad sig Tilladelse til at bekoste Trykningen og læse Korrekturene. Per tilstod ham det naadigt. Da dermed denne Sag var bragt tilside, begyndte han — nøje følgende sin engang lagte Plan — at forberede sig paa at drage ud paa sin store Rejse. Han havde allerede i nogen Tid taget Undervisning i fremmede Sprog; nu gav han sig til at studere Rejsebøger og mente at kunne gøre sig færdig til Opbrud i Løbet af nogle Uger.

Men forinden skulde han efter Planen fri til Jakobe. Og han besluttede at gøre dette allerede den 3dje September, der var en Søndag. Til den Dag havde nemlig Skrædderen lovet ham den første af hans nye Klædninger, som han havde